

SOSTE: s förbundsmöte 20.1.2021, Helsingfors

SOSTE: Splittringen i samhället måste förhindras

Alla befolkningsgruppers välfärd och delaktighet är avgörande ur samhällets sociala och ekonomiska hållbarhets synvinkel. Det förhindrar en delning av samhället och osynlighet, som i värsta fall kan leda till våldsamheter och extremrörelser.

Alla politiska partier har ett ansvar för att samhällsdiskussionen inte skapar motsättningsförhållanden mellan olika befolkningsgrupper. Beslutsfattarna måste visa värdeledarskap och förmåga att upprätthålla samhällets integritet, men också konkreta åtgärder med vilka man kan stoppa den negativa utvecklingen. Det behövs förnyelser och investeringar i tjänster som stärker jämlikhet, jämställdhet och att alla klarar sig.

Ett starkt civilsamhälle spelar en central roll i att klara sig ur kriser. Organisationerna har spelat en viktig roll i det finländska välfärdssamhällets uppbyggnad och verksamhet i samarbete med den offentliga sektorn. I kriser betonas civilsamhällets betydelse för den sociala kohesionen och för att upprätthålla välfärden. Civilsamhällets resurser måste säkras också i framtiden

Åtgärder behövs för att förhindra ojämlikhet och osynlighet

Attacken mot Kapitolium i Amerika var en våldsam handling framförallt mot demokratin. Är detta möjligt också i Finland? Extremrörelser, tudelning och missnöjsamhet finns också hos oss. Också råa våldsdåd bland unga har upprört och krossat känslan av trygghet.

Arbetslöshet, låg utbildningsnivå, osäkra framtidsutsikter och ekonomiska svårigheter skapar lätt osynlighet, som kan vara gynnsam grogrund för extremprat- och aktioner. Därför måste man fästa blicken på just dessa frågor.

Den största oron är att situationen för de allra svagaste människorna blir allt svagare och som en följd av detta djupnar klyftorna i välfärdssamhället. Åtgärder behövs nu, så att inte människors livssituation blir ännu svårare.

Välfärdssamhällets framgång lutar sig mot att utbildnings-, hälsovårds- och socialvårdstjänster inte bara ses som utgifter, utan också som investeringar i välfärden och under en längre tidsperiod också som investeringar som gynnar ekonomin. Fastän coronaepidemin skapar press på den offentliga ekonomin, så borde man inte göra snabba nedskärningar i tjänster och utgifter under de kommande åren. En tillräcklig bastrygghet och jämlika tjänster skapar ett viktigt stödnätverk.

För att klara sig ur coronakrisen förutsätts att de tillgångar som behövs för att sköta krisen riktas jämnt och rättvist. Ingen generations eller befolkningsgrupps börda får bli för orimlig. Speciellt måste man ta hand om de ungas situation.

Krisens ekonomiska och mänskliga inverknings beror på hur långvarig och allvarlig epidemin blir. Den offentliga ekonomins hållbarhetsunderskott kan orsaka svåra anpassningsåtgärder. Då måste man uppmärksamma att man samtidigt inte försvagar levnadsförutsättningarna för sårbara grupper och människor om lever i osäkerhet. Detta kan leda till en ökad delning i samhället.

Det behövs investeringar i en kvalitativ utbildning ända från småbarnspedagogiken till andra stadiet för att stärka kunskande. Att förlänga läroplikten samt göra andra stadiet kostnadsfri är steg i rätt riktning.

Samhället måste erbjuda tillräckligt med tidigt stöd och hjälp åt olika familjer, målinriktat ingripa i skolmobbing, ha nolltolerans mot våld och skapa en tro på framtiden. Befolkningens snabba åldrande måste tas i beaktande i samhällsplaneringen och i det politiska beslutsfattandet.

Man måste satsa på att främja situationen för de som är i en svag ställning på arbetsmarknaden. Att ta vara på de som är utanför arbetslivet har också märkbara socialpolitiska effekter. Det behövs stöd för mentala välfärden. Terapigarantin måste genomföras kvickt, om förverkligandet av vårdgarantin försenas.

Motverkande av ojämlikhet, allas deltagande och ett fritt civilsamhälle säkrar demokratin, samhällsfreden och ett tryggt liv för alla.